

Орехова Ю.М.

ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ», Україна

Методичне забезпечення оцінки конкурентоспроможності депозитних продуктів банку

Для оцінки конкурентоспроможності депозитного продукту на оперативному рівні управління пропонуємо застосовувати комбінований метод, за яким використовується частина параметрів, розрахованих диференціальним методом, й частина параметрів, розрахована комплексним методом.

Інтегральна конкурентоспроможність депозитного продукту у загальному вигляді розглядається як функція двох змінних:

$$K_{\text{ин}} = f((L_s, i = 1, \dots, nL), (M_j, j = 1, \dots, nM)), \quad (1)$$

де $K_{\text{ин}}$ – показник інтегральної конкурентоспроможності депозитного продукту;

L – цінові характеристики конкурентоспроможності депозитного продукту, кількість nL ;

M – нецінові характеристики конкурентоспроможності депозитного продукту, кількість nM .

В якості цінових параметрів оцінки конкурентоспроможності депозитного продукту пропонуємо враховувати:

- базову ціну депозитного продукту;
- наявність стимулюючої складової (за обсяги, за асортимент, за комплексність, за форми та строки оплати);
- наявність знижок (сезонних, позасезонних, акційних) та націнок (винагорода за лояльність, надбавки VIP-клієнтам) для стимулювання просування.

Основним фактором, який визначає конкурентоспроможність депозитних продуктів, та відноситься до нецінової групи методів, є якість депозитних продуктів.

Оцінка якості депозитних продуктів є досить складним завданням, оскільки безпосередня участь клієнта в процесі придбання дає можливість говорити не про якість як спектр певних об'єктивних характеристик, що відповідають визначеним стандартам, а про якість у сприйнятті клієнтом депозитних продуктів, що реалізується за двома головними напрямками:

- – що саме клієнт отримує від депозитного продукту (технічний аспект якості);
- – як саме клієнт отримує депозитний продукт (функціональний аспект якості).

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо визначати інтегральну конкурентоспроможність депозитного продукту як функцію трьох змінних:

$$K_{\delta n} = f((L_s, i = 1, \dots, nL), (TA_j, j = 1, \dots, nTA), (FA_e, e = 1, \dots, nFA)), \quad (2)$$

де $K_{\delta n}$ – показник інтегральної конкурентоспроможності депозитного продукту;

L – цінові характеристики конкурентоспроможності депозитного продукту, кількість nL ;

TA – технічні характеристики конкурентоспроможності банківського продукту, кількість nTA ;

FA – функціональні характеристики конкурентоспроможності депозитного продукту, кількість nFA .

Необхідно врахувати, що перелік параметрів оцінки конкурентоспроможності депозитного продукту має бути гнучким та адекватним, щоб враховувати особливості кожного депозитного продукту. У результаті виділення параметрів конкурентоспроможності депозитного

продукту визначаються часткові, групові та інтегральний показник конкурентоспроможності депозитного продукту.

Результати визначення часткових та групових показників (критеріїв) конкурентоспроможності депозитного продукту можуть використовуватися в для проведення оцінки якості депозитних послуг, а також для побудови «багатокутника» конкурентоспроможності (рис. 1).

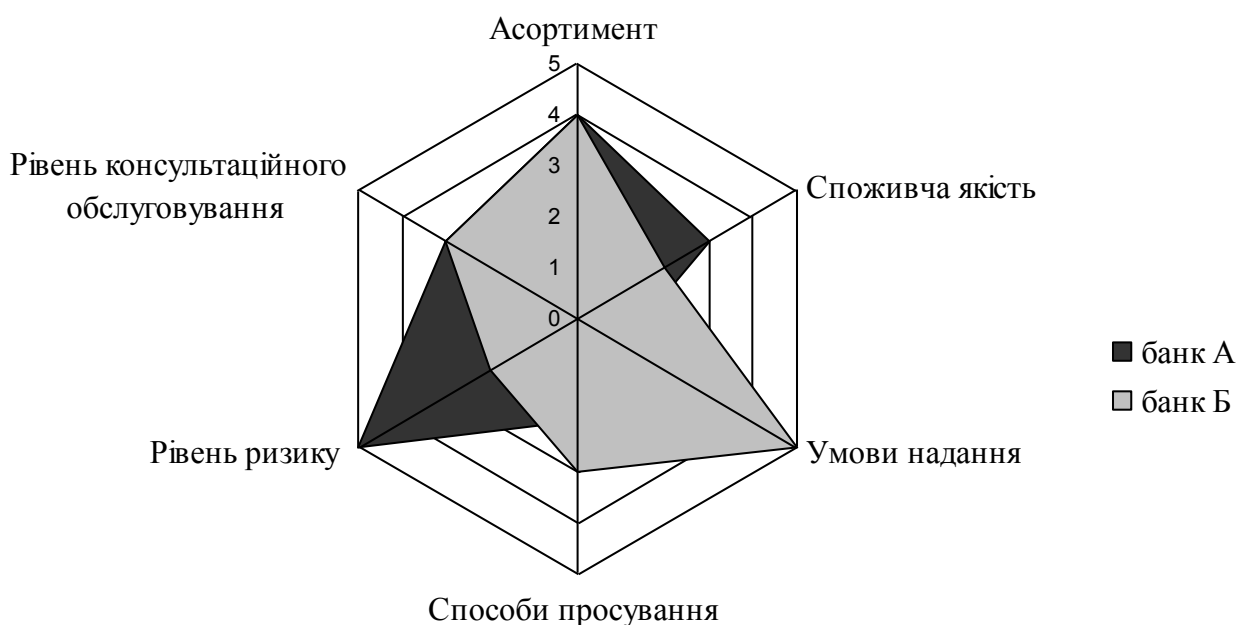

Рис.1. Багатокутники конкурентоспроможності банківських продуктів

Графічний метод оцінки конкурентоспроможності депозитних продуктів є простим та наочним, що є головною його перевагою, проте неможливість встановлення значення узагальненого критерію конкурентоспроможності і її рівня є головним його недоліком.

Окрім цього, виділення часткових та групових показників (критеріїв) конкурентоспроможності депозитного продукту можуть бути використані для розробки спеціальної форми стандарту якості депозитного продукту.